

Klaus Vilner
Pallies le Bourg
F-12540 Le Clapier
France

telefon nummer : 00 33 5 65 99 38 21
telefax nummer : 00 33 5 65 99 38 21
e-mail: Klaus.Vilner@wanadoo.fr

Le Clapier, den 4. januar 2008.

Til Skatteministeren
og til medlemmerne af
Folketingets Skatteudvalg

**Ang: Forslag L 13 til lov om bemyndigelse til opsigelse af
dobbelbeskatningsoverenskomster mellem Danmark og henholdsvis Frankrig og Spanien**

I anledning af, at jeg har modtaget Skatteministerens svar af 20. december 2007 (bilag 47) på mine henvendelser til Folketingets Skatteudvalget, skal jeg hermed takke for et ganske udførligt svar.

Skatteministerens svar giver imidlertid anledning til nogle tillægskommentarer fra min side.

Oversigten over det franske skattesystem i hovedtræk

Jeg kan med tilfredshed konstatere, at Skatteministeren i det store og hele har taget min oversigt over det franske skattesystem i hovedtræk til efterretning.

Der har i den danske presse siden offentliggørelsen af det politiske forlig om at søge bemyndigelse til at opsigte dobbeltbeskatningsoverenskomsterne med Frankrig og Spanien været en omfattende dækning af skatteforholdene i Frankrig, hvor dette land blev karakteriseret som et skatteparadis og et skattely, og personer, der flytter til Frankrig er blevet betegnet som skatteflygtninge. Det oplyses efterhånden helt rutinemæssigt, at beskatningen af pensioner i Frankrig kun er på mellem 15 og 20 procent i modsætning til den danske beskatning på 60 procent.

Disse toner har også fundet genklang i bemærkningerne til Skatteministerens lovforslag, hvor det oplyses, at fransk beskatning af dansk pension er langt lavere end dansk beskatning, og at udbetalinger af en dansk ratepensionsordning slet ikke beskattes. Telefoniske henvendelser til Skatteministeriet omkring det tidspunkt, hvor lovforslaget blev fremsat i Folketinget første gang, gav også det indtryk, at man i ministeriet havde en rodfæstet opfattelse af, at pensioner i Frankrig var genstand for meget lav beskatning eller ingen beskatning i det hele taget samtidig med, at man afslørede et ganske ringe kendskab til franske skatteforhold.

Det har været magtliggende for mig at imødegå dette skønmaleri af franske skatteforhold, der ligger langt fra realiteternes verden, med saglig information til Skatteudvalgets medlemmer og til Skatteministeren i form af min oversigt over franske skatteforhold i håb om derved at medvirke til, at modtagerne af min oversigt herefter ikke ville bringe yderligere næring til den propaganda, der

har fundet sted, og at regeringen og repræsentanterne for de politiske partier har fået et grundlag for i fremtiden at kunne give mere korrekte oplysninger til offentligheden om franske skatteforhold.

Jeg har i den forbindelse noteret mig, at Skatteministeren ikke er fremkommet med oplysninger om, at en dansk ratepension etableret i et ansættelsesforhold lovligt kan omlægges til en ratepension etableret udenfor et ansættelsesforhold, der beskattes anderledes, og dette glæder mig, idet en konsekvens heraf nødvendigvis må være, at det anerkendes, at udbetalinger fra danske ratepensioner etableret i forbindelse med ansættelsesforhold beskattes i Frankrig i sin helhed med indkomstskat uden at nogen del af udbetalingen er skattefri. Jeg opfatter det således, at Skatteministeren har taget dette forhold til efterretning, og det glæder mig, at der herefter et enighed om dette spørgsmål.

Jeg har desuden udførligt beskrevet, hvorledes reglerne er om fradrag i den franske beskatning af indbetalinger til pensionsordninger, og jeg har bemærket mig, at Skatteministeren ikke er fremkommet med bemærkninger til denne beskrivelse. Jeg tager ligeledes dette som et udtryk for, at Skatteministeren har taget til efterretning, at der i Frankrig rent faktisk er fradrag for indbetalinger til pensionsordninger, selvom reglerne herfor ikke er helt de samme som i Danmark.

Jeg tillader mig på denne baggrund at konkludere, at oplysningerne om fransk beskatning af danske pensioner i lovforslaget L 13 kan justeres og tydeliggøres som følger:

- 1) Udbetalinger af sociale pensioner (folke- og førtidspension) og efterløn beskattes i Frankrig med almindelig indkomstskat.
- 2) Udbetalinger af ATP beskattes i Frankrig med almindelig indkomstskat.
- 3) Udbetalinger af livsvarige alderspensioner (livrenter) og ratepensioner etableret i forbindelse med et ansættelsesforhold beskattes i Frankrig med almindelig indkomstskat.
- 4) Udbetalinger af livsvarige alderspensioner (livrenter) etableret udenfor et ansættelsesforhold samt af ratepensioner, der er livsvarige eller med en så lang udbetalingsperiode, at de i realiteten er livsvarige, beskattes i Frankrig med almindelig indkomstskat, men således at kun en del af udbetalingerne beskattes, og denne del er afhængig af den alder, man har, når man begynder at modtage udbetalingerne under pensionsordningen.

Er man under 50 år, når udbetalingerne påbegyndes, beskattes 70% af udbetalingerne,

Er man over 50 år, når udbetalingerne påbegyndes, beskattes 50% af udbetalingerne,

Er man over 60 år, når udbetalingerne påbegyndes, beskattes 40% af udbetalingerne,

Er man over 70 år, når udbetalingerne påbegyndes, beskattes 30% af udbetalingerne.

- 5) Udbetalinger af ratepensioner etableret udenfor et ansættelsesforhold

Har disse ratepensioner en udbetalingsperiode på op til 10 til 15 år, anerkendes disse ordninger efter fransk domspraksis ikke som pensionsordninger, idet disse pensionsordninger ikke er livsvarige, men derimod som kapitaliseringskontrakter, der er en form for kapitalplacering, og det er årsagen til, at beskatningen er anderledes. Dette kan synes ejendommeligt set med danske øjne, men det lader sig nu engang ikke ændre.

Er kontrakten etableret før den 26. september 1997, og er indbetalingen på kontrakten sket senest den 31. december 1997, er udbetalingerne skattefrie.

Er kontrakten etableret efter den 26. september 1997 og er indbetalingen sket efter denne dato, eller er indbetalingen sket den 1. januar 1998 eller senere på kontrakter etableret før den 26. september 1997, kan den indbetalte kapital udbetales skattefrit, hvorimod afkastet beskattes med almindelig indkomstskat.

Man kan imidlertid vælge i stedet at lade afkastet beskattes med en fast procentsats afhængig af kontraktens længde. Er kontraktens længde 8 år eller derover, er procentsatsen 7,5%, er kontraktens længde mellem 4 og 8 år, er procentsatsen 15%, og er kontraktens længde under 4 år, er procentsatsen 35%.

Når det ovenfor er omtalt, at udbetalingen beskattes med almindelig indkomstskat, er det i alle tilfælde ensbetydende med, at beløbene beskattes med "impôt sur le revenu" som for det seneste skatteår, året 2006, har en maksimal marginalsat på 40%, hvortil kommer sociale indkomstskatter "Contributions Sociales" på 11% og sygesikringskatter på 8% af indkomsten, hvorved man kommer op på en maksimal marginalskattebelastning på 59% af indkomsten.

Såfremt Skatteministeren skulle være uenig i ovennævnte oplysninger eller skulle have bemærkninger dertil, bedes disse venligst meddelt til Skatteudvalget.

Jeg skal dog for god ordens skyld oplyse, at jeg ved beskrivelsen ovenfor har henholdt mig til en retslig udtalelse udarbejdet i 2007 af skatteretsafdelingen i et af de største advokatkontorer i Frankrig med hovedsæde i Paris og med kontorer i adskillige byer i Frankrig og over den ganske verden, som anses som den absolut førende kapacitet i Frankrig hvad angår fransk skatteret, og som i den retslige udtalelse har indplaceret de danske pensionsformer i det franske skatteretlige system.

Såfremt Skatteministeren skulle ønske at imødegå oplysningerne ovenfor skal jeg derfor høfligst gøre opmærksom på, at det er den absolut førende kapacitet på skatteområdet i Frankrig, som Skatteministeren i denne situation opponerer sig imod.

Nogle berigtigelser.

Efter at have afsendt min oversigt over det franske skattesystem af 5. december 2007, er jeg blevet opmærksom på, at der desværre var et par forkerte oplysninger deri, som jeg hermed iler med at berigtige. Årsagen er, at lovforslaget dengang ønskedes behandlet som en hastesag, således at jeg kun havde ganske få dage til at fremkomme med min redegørelse og derfor ikke havde den nødvendige tid til at efterkontrollere alle oplysninger, hvilket jeg hermed undskylder.

- a) I oversigten oplyser jeg under punkt 5) om sygesikringskatter, at sygesikringskatter for øjeblikket ophører, når man fylder 65 år. Denne oplysning er ikke helt korrekt. Den pligtmæssige betaling til Sécurité Sociale ophører efter franske regler ikke ved opnåelsen af nogen bestemt aldersgrænse med vedvarer hele livet. Imidlertid er der en gang i 1950-erne indgået en overenskomst mellem Danmark og Frankrig, som svarer til tilsvarende overenskomster mellem EU-landene og EØS-landene i øvrigt, ifølge hvilken Danmark erstatter sygesikringsydelse til statsborgere fra EU- eller EØS-lande bosatte i Frankrig, der har opnået ret til en dansk førtidspension eller folkepension eller til en dansk tjenestemandspension, og sådanne pensionsmodtagere har efter særlige regler mulighed for efter ansøgning til Sécurité Sociale at få fritagelse for betaling af sygesikringskatten på 8% af indkomsten.

- b) Under samme afsnit i oversigten oplyser jeg, at betalingerne til Sécurité Sociale beregnes efter en progressiv skatteskala. Denne oplysning er ikke korrekt. Betalingerne beregnes efter en proportional skatteskala på 8% af indkomsten over et bestemt grundbeløb. Dette grundbeløb fastsættes årligt af den franske Nationalforsamling i forbindelse med vedtagelse af det der svarer til finansloven i Danmark og reguleres altså en gang årligt. Per den 1. oktober 2007 er grundbeløbet € 8.644,00 svarende til DKK 64.397,80 for en "foyer", det vil sige en husstand.

Jeg skal venligst bede læserne om at tage disse korrektioner i betragtning ved brug af min oversigt.

Oplysninger om Sécurité Sociale kan i øvrigt hentes på det franske Sundhedsministeriums hjemmeside www.sante.gouv.fr, hvor man skal klikke på "Sécurité Sociale" og derefter på "Affiliation obligatoire à la Sécurité Sociale", hvorefter man kommer til lovgivningen og regelsættet for Sécurité Sociale.

Konsekvenserne af en ensidig dansk opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Frankrig.

Jeg har i min henvendelse til Skatteudvalget af 6. december 2007 advaret mod, at Danmark risikerer at bringe den danske forhandlingsposition ud i en meget vanskelig stilling ved en ensidig dansk opsigelse af den danske dobbeltbeskatningsoverenskomst med Frankrig.

Jeg har i den forbindelse anført, at Frankrig er en stormagt, der ikke lader sig udsætte for pression fra en langt mindre nation som Danmark, at en opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Frankrig ikke på afgørende måde skader franske interesser eller franske borgere men vil have alvorlige skadevirkninger på danske interesser og danske borgere, hvad enten disse bor i Danmark eller i Frankrig, at Danmark ikke kan tilbagekalde en opsigelse og derved bringe den gamle dobbeltbeskatningsaftale tilbage, at Frankrig efter en opsigelse af dobbeltbeskatningsaftalen kan vægre sig mod at indgå en ny, således at det ikke længere er Danmark, men Frankrig, der vil kunne sætte betingelserne for, hvornår og på hvilke vilkår der kan afsluttes en ny dobbeltbeskatningsaftale mellem de to lande, at Danmark således spiller sig forhandlingsinitiativet af hænde, at dette kan have som konsekvens, at Danmark kommer til at stå uden dobbeltbeskatningsoverenskomst med Frankrig i årevis, at Frankrig kan tvinge Danmark til at indgå i en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst på vilkår, som Frankrig fastsætter, og at Frankrig i den situation ikke behøver tage hensyn til det danske ønske om dansk kildelandsbeskatning af pensioner, der udbetales til personer bosiddende i Frankrig.

Vi er her ved hovedkernen i den forhandlingsstrategi, som er anlagt af den danske regering om at søge bemyndigelse til opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Frankrig, og man skulle derfor umiddelbart have forventet, at Skatteministeren havde haft et forsvar på rede hånd for denne strategi.

Det er derfor bemærkelsesværdigt, at Skatteministeren i realiteten ikke kommer med et eneste argument eller synspunkt til forsvar for denne forhandlingsstrategi.

Ministerens tavshed på dette område kan kun opfattes som en indrømmelse af, at den situation, som jeg har beskrevet ovenfor, hvor Danmark ved at stille Frankrig overfor et fait accompli kan komme til at stå uden dobbeltbeskatningsaftale med Frankrig i årevis, indtil Danmark til sidst må give efter for de franske krav, meget vel kan komme til at indtræffe.

Det oplyses, at Danmark siden 1981 i flere omgange har været i forhandlinger med Frankrig, men at Frankrig hver gang har afvist det danske krav om dansk kildelandsbeskatning af pensionsudbetalinger til Frankrig, og at resultatet derfor hver gang er blevet, at Frankrig har foretrukket at leve med den nuværende overenskomst.

Der gives i den forbindelse heller ikke af Skatteministeren den mindste antydning af, at Frankrig skulle være på vej til at åbne op for en ændret holdning eller har tilkendegivet en ny indstilling i dette spørgsmål.

Tværtimod fremgår det af den redegørelse, som Foreningen Redan har afgivet til Skatteudvalget i forbindelse med foreningens foretræde for udvalget (offentliggjort som bilag 27), at foreningen har haft lejlighed til at drøfte den mulige opsigelse af den franske dobbeltbeskatningsoverenskomst med det franske finansministerium, og at det er foreningens klare opfattelse, at Frankrig på ingen måde agter at frasige sig beskatningsretten til pensioner.

Denne oplysning bekræfter mere end noget andet, at Frankrig med al sandsynlighed vil stå fast på sin beskatningsret til danske pensioner, og at Danmark ved en efterfølgende ensidig opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Frankrig risikerer at frembringe en situation, hvor Danmark i årevis kan komme til at stå uden dobbeltbeskatningsoverenskomst med Frankrig til skade for danske interesser og danske borgere, samtidig med at den danske regering har bragt situationen udenfor kontrol, fordi man ikke i tide indså farerne og derved kom til at overspille sine kort. Den danske regering kan altså meget vel ved en opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsten komme til at bringe sig i en situation, som den senere kommer til at fortryde.

Det eneste synspunkt, som Skatteministeren kan anføre til forsvar for sin forhandlingsstrategi er, at der har været forhandlet i flere omgange siden 1981 uden at nå til et resultat, og at det derfor er svært at forstå, at en opsigelse skulle kunne forværre den danske forhandlingsposition.

Den omstændighed, at Danmark kan komme til at stå uden dobbeltbeskatningsoverenskomst med Frankrig i årevis, at dette vil medføre betydelig skade for danske interesser og skabe betydelig usikkerhed og betydelige ulemper for danske borgere såvel i Danmark som i Frankrig, at Danmark spiller sig kontrollen over forhandlingerne af hænde, at Danmark til sidst kan blive tvunget til at afslutte en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst på de vilkår, som i realiteten fastsættes af Frankrig og at Danmark sandsynligvis i den situation må opgive kravet om en dansk kildelandsbeskatning af pensionsudbetalinger i Frankrig, betragtes altså af Skatteministeren ikke som en forværring af den danske forhandlingsposition.

Jeg har prøvet at undersøge, om der blandt de talrige dobbeltbeskatningsoverenskomster, som Frankrig har indgået med andre lande, er nogle, hvor Frankrig har accepteret kildelandsbeskatning af pensionsudbetalinger, og så vidt jeg har kunnet konstatere, er der ikke en eneste dobbeltbeskatningsoverenskomst, hvor Frankrig er gået ind på noget sådant. Såfremt man i Skatteministeriet skulle sidde inde med andre oplysninger, hører jeg det gerne. Men indtil dette måtte være tilfældet er der altså tale om en helt konsekvent holdning fra fransk side om, at man ikke er til sinds af fravige bopælslandsbeskatning.

Der er altså stor risiko for, at Danmark i denne sag kommer til at konstatere, at man har sigtet for højt, og at man ikke kommer frem til den ønskede situation, hvor Frankrig accepterer kildelandsbeskatning af pensionsudbetalinger.

Dette vil betyde, at den danske regering til næste sommer står uden noget resultat af forhandlingerne med Frankrig og derfor står overfor valget, om man skal skride til en ensidig dansk opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsten, eller om man skal vælge i stedet at fortsætte forhandlingerne med Frankrig om vilkår, som parterne kan blive enige om.

Opsiger Danmark dobbeltbeskatningsoverenskomsten, så vil denne falde bort med udgangen af år 2008.

Hvis Frankrig i den situation fortsat ikke er villig til at fravige bopælslandsbeskatning af pensioner, hvilket må forventes at være tilfældet, og Danmark ikke er villig til at indgå en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst, med mindre denne indeholder kildelandsbeskatning, ja så kommer der ingen ny dobbeltbeskatningsoverenskomst, og denne situation kan vedvare, indtil en af parterne giver sig eller indtil der opstår villighed til at indgå et kompromis.

Og Frankrig kan med god raison vurdere, at det i grunden er langt mindre byrdefuldt at stå uden dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, end det vil være at skulle leve med de konsekvenser, som ville følge af at imødekomme de danske krav til en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Fundamentale franske interesser berøres nemlig ikke af at stå uden overenskomst.

Skatteministeren har peget på den konsekvens, såfremt man indgik en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst uden kildelandsbeskatning af pensioner, at man kunne risikere, at lande, som Danmark har indgået dobbeltbeskatningsoverenskomst med, kunne ønske at genforhandle disse. Det er i grunden nøjagtig den samme form for synspunkt, som afholder Frankrig fra at acceptere kildelandsbeskatning af pensioner, at andre lande kunne tage initiativ til at genforhandle dobbeltbeskatningsoverenskomsterne med Frankrig, blot således at konsekvenserne ville være betydeligt mere graverende og en langt større økonomisk belastning for Frankrig end de ville være for Danmark.

Det er i den forbindelse, at jeg har pointeret, at Frankrig og Spanien, der er de to lande i Europa, der har flest udenlandske pensionister boende på deres territorium, naturligvis ikke vil acceptere, at disse skal kunne bo kvit og frit i disse lande uden at betale skat i disse lande, og at de lande, som pensionisterne kommer fra, får adgang til at lægge et sugerør ind i den franske og spanske statskasse og suge milliarder ud af de franske og spanske statskasser.

Den danske alt-eller-intet politik, hvor man som betingelse for at ville indgå en ny dobbeltbeskatningsaftale med Frankrig ultimativt kræver, at Frankrig helt og holdent opgiver beskatning af pensioner for dets egne borgere, er derfor i realiteten en hindring for, at der kan indgås en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Nogle skattemæssige konsekvenser af en opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Frankrig

I min henvendelse til Skatteudvalget af 7. december 2007 er jeg fremkommet med nogle bemærkninger om beskatningen af pensionsudbetalinger til personer bosiddende i Frankrig og om beskatningen af stats- og tjenestemandspensioner til personer bosiddende i Frankrig, såfremt dobbeltbeskatningsoverenskomsten opsiges. Jeg har i den forbindelse fæstet lid til oplysningerne i bemærkningerne til lovforslaget om, at Danmark i disse situationer ville anvende den interne danske regel i ligningslovens § 33 om lempelse af dobbeltbeskatning, som indebærer, at den danske skat af denne indkomst nedsættes med den skat, der betales i Frankrig efter den såkaldte nyere exemptions-metode (creditmetoden) til undgåelse af dobbeltbeskatning.

Efter Skatteministerens svar til mig af 20. december 2007 at dømme kan lempelsesreglen i ligningslovens § 33 imidlertid alligevel ikke finde anvendelse på disse pensionsudbetalinger. Konsekvensen heraf vil være, at beskatningen af disse pensionsudbetalinger vil være langt voldsommere end det er fremgået af de noget beroligende udtalelser om dette spørgsmål i

bemærkningerne til lovforslaget, idet disse pensioner vil blive fuldt ud beskattet både i Danmark og i Frankrig. Som jeg tidligere har udtalt, ophører den franske beskatning af disse pensioner nemlig ikke ved, at Danmark opsiger dobbeltbeskatningsaftalen med Frankrig. Den danske marginalskat kan så vidt jeg er orienteret om komme op på ca. 60% af den skattepligtige indkomst, og den franske marginalskat, inklusive de sociale indkomstafhængige skatter, kan, som jeg har redegjort for, komme op på 59% af indkomsten. Det vil altså sige, at såfremt dobbeltbeskatningsoverenskomsten opsiges, vil den samlede beskatning af pensionsudbetalinger kunne komme op på 119% af pensionsudbetalingen eller 19% højere end selve pensionsudbetalingen. Det vil altså sige, at i de år, hvor Danmark kan risikere at stå uden dobbeltbeskatningsoverenskomst med Frankrig, vil det være umuligt for danske pensionister at flytte til Frankrig.

Det anføres ganske vist af Skatteministeren, at det efter "international praksis" er bopælslandet, der skal give dobbeltbeskatningslempelse for kildelandets skat. Men Skatteministeren anfører ligeledes – korrekt – at der ikke i Frankrig eksisterer en sådan national regel om dobbeltbeskatningslempelse. Det vil altså forudsætte gennemførelse af en ny lovgivning i Frankrig, såfremt Frankrig skulle give dobbeltbeskatningslempelse for indkomster fra lande, som det ikke har dobbeltbeskatningsoverenskomst med. Gennemførelse af en sådan ny lovgivning er usandsynlig, idet man i Frankrig har valgt en anden løsning på problemet ved i mindelighed at aftale sig frem til fornuftige løsninger ved indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster med langt de fleste lande i verden, og Frankrig har indgået dobbeltbeskatningsoverenskomster med langt over 100 lande i verden. Et af de få lande i den vestlige hémisphère, som Frankrig ikke har dobbeltbeskatningsaftale med, er mig bekendt Monaco, og det skyldes så vidt jeg ved modstand fra Monacos side mod at give de oplysninger, som følger med en dobbeltbeskatningsaftale, ligesom Frankrig formentlig også har indvendinger mod en sådan aftale.

Men denne løsning har Danmark stillet sig hindrende i vejen for ved at opsige dobbeltbeskatningsaftalen med Frankrig, og ved ikke at ville indgå en ny dobbeltbeskatningsaftale med mindre man får indrømmet kildelandsbeskatning af pensionsudbetalinger, et krav, som af Frankrig må anses som helt uantageligt.

Det er derfor i realiteten Danmark, som lægger hindringer i vejen for, at Frankrig kan gennemføre dobbeltbeskatningslempelse. Skatteministerens argumentation kører i ring. Hans udtalelse er i realiteten uden mening.

Nogle skattemæssige konsekvenser af en opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Frankrig for specielle grupper

Det fremgår tydeligt af Skatteministerens besvarelser, at man ved forberedelse af lovforslaget har haft en ganske bestemt mennesketype i tankerne, som man har indrettet lovforslaget efter.

Det er pensionisten med den velspækkede tegnebog, som efter at have opnået pensionsalderen flytter ned til den franske (eller den spanske) solkyst og installerer sig i en stor og dyr villa og lever i sus og dus af billig rødvin og gåseleverpostej og går fra garden party til garden party uden at betale skat af nogen betydning. (Da lovforslaget blev fremsat mente man jo endnu i Skatteministeriet, at beskatningen i Frankrig af pensioner er lang lavere end i Danmark, og at udbetalinger af ratepensioner er skattefri). Og Skatteministerens svar er klar, når han bliver spurgt: "Personer, som ikke er flyttet til Frankrig eller begyndt at modtage pension, vil kunne tage de ændrede skatteforhold i betragtning". (Citatet er taget fra ministerens svar til mig selv). Med andre ord: De pågældende vil kunne blive hjemme i Danmark og lade være med at flytte til Frankrig. Dette er for så vidt rigtigt.

Men en sådan person er langt fra prototypen på danskere, som har bopæl i Frankrig.

Desuden er der persongrupper, som ikke er begyndt at modtage pension endnu, og som ikke har mulighed for at vælge at lade være med at flytte til Frankrig.

Eksempel 1). Hvad med den dansker, som i sine unge år har arbejdet i Danmark, og som efter et antal år med karriere i Danmark flytter til Frankrig for at fortsætte karrieren der. Han får ansættelse i en fransk virksomhed, han bliver fransk gift, hans hustru har også ansættelse i en fransk virksomhed, og hans børn kommer i fransk skole. På det tidspunkt, hvor han skal gå på pension, har Danmark opsagt dobbeltbeskatningsoverenskomsten, og han bliver derved dobbeltbeskattet af den pension, han optjente, medens han endnu boede i Danmark. Han kommer altså til at betale en marginalskat på op til 119% af den pension, som han optjente, medens han endnu boede i Danmark. Hvordan skal denne person tage de ændrede skatteforhold i betragtning? Han kan ikke lade være med at flytte til Frankrig, for han bor der allerede sammen med sin franske familie, og han har boet der i en årrække. Skal han lade være med at lade sig pensionere?

Eksempel 2). Hvad med den franskmand, som på et tidspunkt har boet i Danmark og været ansat i en dansk virksomhed. Medens han var ansat der, optjente han en dansk pension i et dansk pensionsforsikringselskab. Efter at have arbejdet en årrække i Danmark flytter han med sin familie tilbage til sit fædreland Frankrig, hvor han fortsætter sin karriere. På det tidspunkt, hvor han skal gå på pension, har Danmark opsagt dobbeltbeskatningsoverenskomsten, og også han bliver dobbeltbeskattet af den pension, han optjente, medens han var bosat i Danmark, således at også han kommer til at betale op til 119% af sin pension i marginalskat. Hvordan skal denne person tage de ændrede skatteforhold i betragtning? Heller ikke han kan lade være med at flytte til Frankrig, for også han bor der allerede med sin familie, og det er i øvrigt hans hjemland. Skal han lade være med at lade sig pensionere? Eller skal han tvinges til at forlade sit fædreland og sin familie for at flytte til et andet land, hvor han ikke udsættes for dobbeltbeskatning?

Eksempel 3). Hvad med den franskmand, som bor i Frankrig med sin familie og har ansættelse som lokal repræsentant i Frankrig for en dansk virksomhed. Da han har dansk ansættelse, optjener han også dansk pension. På det tidspunkt, hvor han skal gå på pension, har Danmark opsagt dobbeltbeskatningsoverenskomsten, og han bliver følgelig dobbeltbeskattet af den pension, som han har optjent under sin ansættelse i Frankrig for den danske virksomhed. Hvordan skal han tage de ændrede skatteforhold i betragtning? Skal han lade være med at lade sig pensionere? Eller skal også han tvinges til at forlade sin familie og flytte fra Frankrig, hvor han sandsynligvis har boet hele sit liv, til et andet land, hvor han ikke udsættes for dobbeltbeskatning? Er det det Skatteministeren vil?

Eksempel 4). Hvad med den dansker, som lider af luftvejssygdomme og dårligt kan tåle det fugtige og kølige danske klima og derfor af sin læge tilrådes af hensyn til sin sygdom at flytte til Sydfrankrig eller måske snarere Sydspanien, hvor vinteren er mildere og luften mere tør. Også denne person vil blive dobbeltbeskattet af sine pensioner eller af sine sociale pensioner. Hvordan skal denne person tage de ændrede skatteforhold i betragtning? Skal vedkommende lade være med at flytte til sydligere himmelstrøg for at søge kurering eller lindring for sine sygdomme, således som hans læge har anbefalet ham eller hende at gøre?

Det kan muligvis indvendes, at der ikke er mange af den type mennesker, som jeg har beskrevet ovenfor, men de findes, og de er dybest set voldsomt afhængige af, at der findes en velfungerende dobbeltbeskatningsaftale, som beskytter dem mod dobbeltbeskatning, og som vil blive beskattet med en marginalskat på op til 119% i en situation, hvor Danmark opsiger dobbeltbeskatningsoverenskomsten. Ingen af disse personer kan karakteriseres som skatteflygtninge, for de har antagelig slet ikke haft skattemæssige betragtninger med i deres overvejelser i forbindelse med deres beslutning om at flytte til Frankrig, men deres beslutning har

været domineret af helt andre overvejelser. Og de har reelt ingen mulighed for at undgå dobbeltbeskatning.

Når Skatteministeren derfor har udtalt, at disse persongrupper, som endnu ikke er begyndt at modtage pension, har mulighed for at tage de ændrede skatteforhold i betragtning, skal jeg hermed anmode Skatteministeren om at være noget mere konkret i sine oplysninger om, hvad disse persongrupper konkret skal gøre for at indrette sig på de ændrede skatteforhold og undgå dobbeltbeskatning.

Såfremt Skatteministeren ikke er i stand til at komme med et meningsfuldt svar på dette spørgsmål, synes jeg, Skatteministeren alvorligt skulle overveje at lade disse persongrupper komme ind under de overgangsregler, som findes i lovforslagets § 3 stk. 1. Dette kan enklest gøres ved at fjerne tidsgrænsen den 31. januar 2008 for modtagelse af efterløn eller pension. Denne ændring tilgodeser ikke personen med luftvejssygdomme, men jeg tiltror Skatteministeren, at han også vil være i stand til at formulere end undtagelsesregel, der omfatter denne person.

Jeg skal herved bede Skatteudvalgets medlemmer om at tage mine bemærkninger i denne henvendelse i betragtning ved den fortsatte behandling af lovforslaget.

Jeg skal for god ordens skyld erindre om, at jeg ikke endnu har modtaget Skatteministerens kommentarer til min henvendelse til Skatteudvalget af 4. december 2007 (bilag 25).

Med venlig hilsen

Klaus Vilner